

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ประกอบการที่อยู่ในประเทศ รวมทั้งบุคคลซึ่งมี
คุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งทำการส่งออกสินค้าหรือบริการไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนเป็นเงินตราหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เทียบมูลค่าเป็นเงินตราเข้ามาในราชอาณาจักร
และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการแก่บุคคลในต่างประเทศ

“ธนาคารของผู้ส่งออก” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินอื่นที่ให้สินเชื่อแก่ผู้ส่งออก หรือดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสินค้าตามกระบวนการส่งออกให้แก่ผู้ส่งออก

“ผู้ซื้อ” หมายความว่า ผู้นำเข้าที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งซื้อสินค้าหรือบริการจากประเทศไทย หรือสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย

“ธนาคารของผู้ซื้อ” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินอื่นหรือองค์กรอื่นใดที่ให้สินเชื่อแก่ผู้ซื้อหรือดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสินค้าในกระบวนการสั่งเข้าให้แก่ผู้ซื้อ

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนประเดิมตามมาตรา ๕ และเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนตามมาตรา ๑๐ เงินสำรองและกำไรสุทธิที่เหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว ทั้งนี้ เมื่อหักผลขาดทุนที่เกิดขึ้นในทุกงวดการบัญชีออกแล้ว และเงินสำรองจากการตีราคาทรัพย์สิน

“ตราสารทางการเงิน” หมายความว่า ตั๋วเงิน หุ้นกู้ พันธบัตร และตราสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเงินทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ธสน.” และให้เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ ให้ธนาคารตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขา หรือสำนักงาน

ผู้แทน ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนภายนอก
ราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๗ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริม และสนับสนุน
การส่งออก การนำเข้า และการลงทุน ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยการให้สินเชื่อ กำประกัน รับ
ประกันความเสี่ยงหรือให้บริการที่จำเป็นอื่น ๆ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของธนาคารตามมาตรา ๗ ให้ธนาคารมีอำนาจกระทำ
กิจการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ซื่อ จัดหา ขาย
จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือ
ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒) ให้สินเชื่อแก่ธนาคารของผู้ส่งออก ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ หรือผู้ซื้อ

(๓) ให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าสินค้าหรือบริการที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่ง
ออกหรือเพื่อการพัฒนาประเทศ

(๔) ให้สินเชื่อ หรือบริการทางการเงินในรูปอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคาร
พาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นในด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

(๕) กำประกันหนี้ในกรณีที่ผู้ส่งออกหรือผู้ซื้อได้รับสินเชื่อจากธนาคารของผู้
ส่งออกหรือธนาคารของผู้ซื้อ แล้วแต่กรณี

(๖) รับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากผู้ซื้อหรือธนาคารของผู้ซื้อ

(๗) รับประกันความเสี่ยงในเชิงพาณิชย์ในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุน

ไทย

(๘) เข้าร่วมลงทุนในกิจการในต่างประเทศที่จะมีผลสนับสนุนการนำเข้าจาก
ประเทศไทยหรือส่งเสริมธุรกิจไทย และร่วมลงทุนในกิจการในประเทศเพื่อสนับสนุนการส่งออก หรือ
การพัฒนาประเทศ

(๙) ซื่อ ซื่อลด หรือรับช่วงซื่อลดตราสารทางการเงิน หรือรับโอนสิทธิเรียก
ร้องของผู้รับประโยชน์ในตราสารนั้น

(๑๐) รับอวัลตั๋วเงิน รับรองตั๋วเงิน หรือสอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงิน

(๑๑) เรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียมและค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่อง
มาจากการให้กู้ยืมเงิน ซื่อ ซื่อลด รับช่วงซื่อลด การกำประกัน และการให้บริการทางการเงินอื่น ๆ

- (๑๒) ออกตราสารทางการเงิน
- (๑๓) ขาย ขายลด หรือขายช่วงลดตราสารทางการเงิน
- (๑๔) กู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศเพื่อธุรกิจของธนาคาร
- (๑๕) รับฝากเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจของธนาคาร หรือเพื่อระดมเงินจากสถาบันการเงินและตลาดการเงิน แต่ไม่รวมถึงการระดมเงินฝากจากประชาชนทั่วไป
- (๑๖) ทำธุรกิจเงินตราต่างประเทศของธนาคาร
- (๑๗) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของธนาคารในการลงทุนเพื่อนำมาซึ่งรายได้ตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
- (๑๘) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนประเดิมของธนาคารเป็นจำนวนสองพันห้าร้อยล้านบาท ประกอบด้วย

(๑) เงินผลกำไรรวมทั้งดอกผลตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารเงินผลกำไรที่ได้จากธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราเพื่อส่งเสริมกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๕

(๒) เงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจ่ายสมทบจนครบจำนวนทุนประเดิมนั้น ให้กระทรวงการคลังดำเนินการเพื่อโอนเงินตาม (๑) และให้ธนาคารแห่งประเทศไทยโอนเงินตาม (๒) เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาทให้แก่ธนาคารภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และเงินส่วนที่เหลือให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทยอยจ่ายจนครบจำนวนทุนประเดิมตามวรรคหนึ่งภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ การเพิ่มทุนของธนาคารให้กระทำโดยได้รับเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยหรือได้รับการจัดสรรจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือจากแหล่งเงินอื่นโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ เงินที่ใช้หมุนเวียนในการดำเนินกิจการประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุน
- (๒) เงินกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- (๓) เงินที่ได้มาโดยการออกตราสารทางการเงินของธนาคาร
- (๔) เงินประกันการให้กู้ยืมและการให้บริการ
- (๕) เงินกู้ยืมจากต่างประเทศและในประเทศ

- (๖) เงินที่ได้จากการขาย ขายลด ขายช่วงลดตราสารทางการเงิน
- (๗) รายได้ของธนาคาร
- (๘) เงินที่มีผู้มอบให้
- (๙) เงินจากแหล่งเงินอื่นที่รัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๑๒ ให้ธนาคารได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในกิจการของธนาคาร

หมวด ๒

คณะกรรมการและการจัดการ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนหนึ่งซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมาย และผู้จัดการเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี การให้ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน
มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความ
ผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่การแต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการ
ตามมาตรา ๑๗ (๑) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการทั้งหมด กรรมการ
คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่ม
ขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการ
ของธนาคารภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่าย
- (๓) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี

รวมทั้งการตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน

- (๔) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและดำเนินกิจการ
- (๕) กำหนดคุณสมบัติ ประเภทสินค้า บริการ ลักษณะการประกอบการของ

ผู้ส่งออก และผู้ซื้อที่สมควรได้รับการสนับสนุน

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับประกันความเสี่ยง การออกกรมธรรม์
อัตราเบี้ยประกัน การประเมินราคาทรัพย์สินและการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคาร

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้จัดการและกรรมการอื่นในคณะกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินสี่คน โดยจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากกรรมการโดยตำแหน่งไม่เกินกึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการบริหารและกำหนดให้กรรมการบริหารคนหนึ่งนอกจากผู้จัดการ เป็นประธานกรรมการบริหาร

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของธนาคารให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของธนาคาร และตามนโยบายหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกิจการของธนาคารที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของธนาคารและเพื่อการนี้ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำกับ การดำเนินงานและการควบคุม

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารเพื่อการนี้จะสั่งให้ธนาคารชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของธนาคารที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้

มาตรา ๒๒ ให้ธนาคารดำรงเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายเนื่องจากการดำเนินธุรกิจตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงการคลังดำเนินการจัดสรรเงินจากงบประมาณประจำปีเพื่อชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหายนั้น

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) และ (๗) อันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของธนาคารและหรือมีผล

ทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ธนาคารขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมถึงต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของธนาคารเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่งให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราตัวเฉลี่ยประจำวันที่ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้กำหนดไว้ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของธนาคารและเสนอรายงานผลการสอบบัญชีต่อรัฐมนตรี

ให้ธนาคารรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีตามวรรคหนึ่งได้รับรองแล้วต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีแต่ละปี

หมวด ๔

การจัดสรรกำไร

มาตรา ๒๗ การจัดสรรกำไรสุทธิประจำปี ให้ธนาคารจัดสรรเป็นเงินสำรองไว้ในกิจการของธนาคารไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกำไรสุทธิ ส่วนที่เหลือให้จัดสรรเข้าเงินกองทุนและหรือนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบกับการค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันมากขึ้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นองค์กรทำหน้าที่ให้บริการทางการเงินและบริการด้านอื่น เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศอันจะเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้